

ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੇਕਚਰ P-10 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚਿਆਂ ਅਤੇ ਛੋਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਬਲਜਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਪਲਾਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਲਾਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਲੇਖ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਨੁਸੂਚੀ P-10 ਨੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ। . ਅਨੁਸੂਚੀ P-10, ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਹਨ ਜੋ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਖ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੱਤਰ, ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ-10 ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਖਰਚੇ ਮੰਗੇ ਗਏ ਹਨ। 90 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਗਜ਼ ਅਤੇ ਛੋਟ ਫੀਸ। 5 ਪ੍ਰਤੀ ਵਰਗ ਯਾਰਡ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਟਰੱਸਟ, ਹਾਲਾਂਕਿ, - 36089 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵੇਲੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਮੰਗੀ ਗਈ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਛੋਟ ਚਾਰਜ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਗਜ਼ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਲਾਟ ਨੰਬਰ 320-ZA ਦੀ ਹੱਦਦਾਰਤਾ, ਭਾਵ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਲੇਖ ਰਾਜ ਕੋਲ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਵਲ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਰਿੱਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸਦੀ ਲਾਗਤ ਰੁਪਏ ਹੈ 1,000

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.ਜੇ.
ਨਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।
ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ
1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ 100621

18 ਅਪ੍ਰੈਲ 1994

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950- ਆਰਟਿਕਲ 226 ਅਤੇ 227— ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ ਆਰਟਿਕਲ 1) ਨਿਯਮ 1976—ਨਿਯਮ 5, 6, 9, 10 ਅਤੇ

ਹੋਰ (ਏ. ਐਲ., ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.)

22- PCS ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ- ਨਿਯਮਾਂ 5, 6 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ -ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ -ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਖਿਆ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਰਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗੀ -ਸਰਕਾਰੀ ਸਰਕੂਲਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ -ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ - ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਖਿਆ—ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸਮਝ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸ਼ਾਰਟ ਲਿਸਟਿੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ! ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ-ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ-ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ-ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਵੇਂ ਸਨ। --ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਚੁਣਨ ਅਤੇ ਚੁਣਨ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਲੇਕਸ ਸਟੈਂਡੀ -ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ -ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 10 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੇ ਨਿਯਮ 5, 6 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ। ਕਲੇਮ-1, ਨਿਯਮ, 1976. ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਨੇ ਸਹੀ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਵੈਧ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮ-ਪੀਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮ, 10 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਅਵੈਧ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੇ ਸਬ ਮਿਸ਼ਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ/ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸੀ

Narinder Pal Sharma and another v. State of Punjab and 158

ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਤੇ ਉਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਰਕ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਲਾ ਵਿਭਾਗ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 12)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਅਜਿਹੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਵੇ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਸੁੱਟਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪੰ: 131॥

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਤੱਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੈਂ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 17)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸਮੇਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਯੋਗ ਸੀ। ਸਿਧਾਂਤ

ਹੋਰ (AL Bahri, J.)

ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਕੇ, ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।
(ਪੰ: ੧੭੧॥

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।
(ਪੈਰਾ 19)

ਐਚ.ਐਸ ਮੱਤੋਵਾਲ। ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ ਐਸ ਸ਼ੇਰਗਿੱਲ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

(1) ਰਾਹੀਂ ਸੱਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 10062 ਆਫ 15838 ਆਫ 1993, 67, 210, 390, 829 ਅਤੇ 1463 ਆਫ 1994) ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਵਾਲ ਆਮ ਹਨ ਭਾਵ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਲੇਖਕ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਪੁਨਿਆਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ। ਅਮਲਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰ ਵਿਭਾਗ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 24 ਜੂਨ, 1993 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ 'ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ' (ਆਰਟਿਕਲਸ I) ਰੂਲਜ਼, 1976 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 24 ਜੂਨ, 1993 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ 9 ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰਜਿਸਟਰ A-II ਤੋਂ ਭਰੇ ਜਾਣ ਲਈ, ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ ਦੇ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਕੋਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪੱਛੜੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਰਾਖਵਾਂਕਰਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੀ ਸਨ

Narinder Pal Sharma and another v. State of Punjab and 160 others (A. L. Bahri, J.)

ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। 10 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਨੂੰ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਬੁਝੀ 10 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਸੀੱਖਿਆ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਸਾਰਣੀ	
ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ	ਦੀ ਸੀੱਖਿਆ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ
1. ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸ.	2
2. ਸਪੀਕਰ, ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ।	1
3. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ।	2
4. ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ।	1 (ਹਰੇਕ)
5. ਉਪ ਮੰਤਰੀ।	1 (ਹਰੇਕ)
6. ਮੁੱਖ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਸ ਸੰਸਦੀ ਸਕੱਤਰ.	1 (ਹਰੇਕ)
7. ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ।	5
8. ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ।	1 (ਹਰੇਕ)

ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਦੋ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 28 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਮੋਡਰ ਚਾਰਮ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ।>m ਕੁਝ? ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕੀਤੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਝ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਪੰਜ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਚੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। 100 ਵਿੱਚੋਂ 70 ਅੰਕ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। 10 ਅੰਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਲਈ ਸਨ, 20 ਅੰਕ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਸਨ ਭਾਵ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ 10 ਅੰਕ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫਾਰਮੂਲਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਲੱਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਰੀਸੋਏਕਟਿਵ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਸਹੀ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਕੁਝ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(3) ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 1994 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 67 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਭਰਨ ਸਮੇਂ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਉਸਨੇ 22 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੋਂ 26 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੱਕ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸਰਕਾਰ (ਪ੍ਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ) ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਝ ਦਫ਼ਤਰਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 16 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

(a) ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਹੈਲਥ-2 ਸ਼ਾਖਾ :-

ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਲਿਆ।

(b) ਮੁਕੰਦ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਸਿੱਖਿਆ-1 ਸ਼ਾਖਾ:-

ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ (ਸ੍ਰੀ ਲਖਬੀਰ ਸਿੰਘ ਰੰਧਾਵਾ) ਨੇ 9 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ 1993 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸੰਧੂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ।

(c) ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ ਮਨਕੋਟੀਆ, ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਪੀ.ਏ. ਕਥਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੀ ਤਰੀਕ 'ਤੇ ਉਹ ਰਾਜਪਾਲ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(d) ਬਲਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ, PA ਤੋਂ ਸਕੱਤਰ ਸਿਹਤ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ।

(4) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਪ੍ਰਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਝ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਲਏ ਗਏ ਸਨ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣਾ । ਸਿਰਫ਼ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ। ਦ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ 15 ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕਮੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਾਮੀ ਕੌਮਾਂ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵੈਧ ਨਹੀਂ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮ 10(2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ।

- (a) ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਹੱਥ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ 10 ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ;
- (b) ਕਿ ਉਹ ਨਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 45 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ;
- (c) ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅੰਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਸਰਕਾਰ (ਪ੍ਰੋਸੋਨਲ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ) ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਕੱਤਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੰਡ, 1986 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਸੋਨਲ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੰਗ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਸੁਧਾਰ, ਸਿਖਲਾਈ ਵਿੰਗ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਪਰਸੋਨਲ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੁਧਾਰ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ। ਯੋਗਤਾ, ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਛੁੱਟੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਲੱਡ ਡਿਊਟੀ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸਿਰਫ 2 ਦਿਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ ਅਸਥਾਈ ਪੋਸਟਿੰਗ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਵਾਲਾ

ਅਨੁਸੂਚੀ RI ਅਤੇ R.2 ਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਅਨੇਕਚਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਦਫਤਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ 22 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਲੋਕ ਨਿਰਮਾਣ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ 26 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਤੱਕ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਬਰਾਂਚ ਜੁਆਇਨ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਦਫਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਕੋਈ ਜੁਆਇਨਿੰਗ/ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਬੰਧਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ (ਮੰਤਰੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ

ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ 1976 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਂ ਮਿਆਦ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੈਧਲਵ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) 1994 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 210 ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਈ ਗੋਇਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰ ਟੈਰੀਏਟ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 20 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ, ਉਹ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਅਤੇ ਸੌਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਗੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ। ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲਾ ਅਤੇ ਰਣਜੋਧ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1993 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15838 ਹੈ। ਮਕਾਨ ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰੀ ਪੰਜਾਬ ਨੇ 23 ਅਤੇ 22 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਸਤੀਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਤੇ ਜੰਗਲਾਤ ਮੰਤਰੀ ਪੀ.ਟੀ.ਐਮ.ਜੇ.ਬੀ. ਨੇ ਰਣਜੋਧ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਜੀਤ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਹੈ।

(6) CWP TJo. 829 ਆਫ਼ 1994 ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਕੱਤਰੇਤ- 20 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਅਪੀਲ) 'ਇੰਚਾਰਜ ਇਸਟੈਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਕੱਤਰੇਤ), ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸ਼੍ਰੀ ਏ ਐਸ ਪੂਨੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਦਾ ਨਾਮ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਨੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਸਨ

ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੈਂਬਰ ਨਾਮਜ਼ਦ। ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਇੱਕ ਵਧੀਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ), ਦਸੰਬਰ 1992 ਤੋਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1993 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਨੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਟੀਏਐਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸ਼੍ਰੀ ਬੋਧਾਰਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ! (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P.7)। ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਨੀ ਅਨੇਕਚਰ P.8 ਤੋਂ P.10 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਿੰਨ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ।

(7) 1991 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 390 ਵਿੱਚ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਭਾਟੀਆ, ਇੱਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕ, ਪਬਲੀਸਿਟੀ ਸੈੱਲ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਇੰਟੀਗ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕੌਂਸਲ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਕੱਤਰੇਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7, ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਗਲੇਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ / ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸਖਿਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਭਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗੀਆਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 85 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਉਸਨੇ "ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ" ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟਿਸ 30 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ 2 ਅਗਸਤ, 1993 ਨੂੰ 12 ਤੋਂ 13 ਘੰਟੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਲੇਖ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਮੈਨੀ ਪੂਲੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਪੰਜ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 28 ਅਧੀਨ ਸੱਤਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਲਈ ਕੋਟਾ 2 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 4 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੇਕਚਰ P.2 ਨਵੰਬਰ P, 1993 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਤਾਬਕ. ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੰਪਰਕ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਇੰਚਾਰਜ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਅਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਦੀ ਦੇਰੀ, ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(8) ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਅਖਤਿਆਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰੀ ਲਾਟ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸੀ।

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰੋ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ 87 ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਕਾਰਜਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਦੁੱਗਣੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਰਟ-ਲਿਸਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਤਜਰਬੇ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ 100 ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਬ੍ਰੈਕ-ਅੱਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਗਰੇਡਿੰਗ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ 70 ਅੰਕ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ: -

ਬਕਾਇਆ	: 6
ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ	: 4
ਚੰਗਾ	: 2
ਔਸਤ	: 1
ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ	: 1
ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਟਿੱਪਣੀਆਂ	: 1

ਕੁੱਲ ਅੰਕ 70 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਸਨ। 10 ਅੰਕਾਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵਾਧੀਨ :-

10 ਸਾਲ	ਅਤੇ 1 ਅਨੁਭਵ 2	: 4 ਨਿਸ਼ਾਨ
11 ਤੋਂ 15	ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਕੇ	: 0 ਨਿਸ਼ਾਨ
15 ਤੋਂ 220	ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਤਜਰਬਾ	: 8 ਅੰਕ
20 ਸਾਲ	ਅਨੁਭਵ ਅਤੇ ਉੱਪਰ	: 10 ਨਿਸ਼ਾਨ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਨਿਬੰਧ ਵਿੱਚ 20 ਅੰਕ ਲੈਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ, ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 7 ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਨਕਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਤਲਬ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਜੁੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਟੈਸਟ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਲਾਨਾ ਗੁਪਤ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

(9) C In7.CWP No.r> 10002 ofi ਵਿੱਚ. 1993. ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ 11 ਚੁਣੌਤੀ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ

ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੇਵਾ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਿਰੰਦਰ ਪਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸਹਾਇਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਪਰੋਕਤ 1994 ਦੇ ਇੱਕ CWP ਨੰਬਰ 390 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ।

(10) 1994 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1463 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਅਤੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੂਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਉਹ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਬੀਵੀ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੌਡੈਂਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1, ਉਦਯੋਗ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਜੋ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੰਤਰੀ ਸੈਰ ਸਪਾਟਾ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਵੀ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੂਰ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਡਾ. ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਦਯੋਗ ਮੰਤਰੀ ਸ਼੍ਰੀ II ਸੇਵਾਵਾਂ/ਆਰਟਿਕਲਸ III ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਦੋ ਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਡਾ: ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਿੰਨ ਵਿਭਾਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਨੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼, ਪੰਜਾਬ। ਡਾ: ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਭਾਵ ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਜਮੇਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੂਰ, ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। 6 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ P.2 ਵੀਡੀਓ। ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲੇ, ਮੁੜ - ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰੋਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਦਯੋਗ ਰਾਜ ਮੰਤਰੀ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਮਿਤੀ 17 ਨਵੰਬਰ, 1993। ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਮਿਤੀ 7 ਅਕਤੂਬਰ 1993 ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਰਹਿਤ ਰਹੇਗੀ। ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਅੱਗੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ 'ਚ ਢਿੱਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਤਾਂ 'ਸੀ' ਤੋਂ ਪ੍ਰੋਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦਾ ਨਾਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ.3 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਜਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੂਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮੰਤਰੀ + ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਭੇਜੇ।

ਮੰਤਰੀ. ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਬ 4 ਮਹੀਨਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਆਰਾਮ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(11) ਟਾਕੀ ਨੇ 1994 ਦੇ 1994 ਦੇ 67, 210 ਅਤੇ 15838 ਦੇ 1993 ਦੇ ਰਿੱਟੀਪੀਟਿਟ ਨੰਬਰ 67, 210 ਅਤੇ 1993 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ, ਰਾਜ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟਿੰਗ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਿਰਫ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਪੀਸੀਐਸ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉੱਚ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ PCS (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਦੀ ਅੰਤਮ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੜਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਰਕਾਰ ਅਮਲਾ ਵਿਭਾਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ (ਪ੍ਰਸ਼ੋਨਲ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਰਕਾਰ) ਦੁਆਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਹੈ, ਇਹ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਵੈਧ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 5 ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀਅਤਾ, ਡੋਮੀਰੀਲ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 6 ਅਯੋਗਤਾ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 9 orov'des ebqibiltv ਮਾਪਦੰਡ। ਨਿਯਮ 9(5), ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਅੰਤਮ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ: -

- “(a) ਇੱਕ ਪੱਕਾ ਹੱਥ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਅਤੇ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਦਸ ਵਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ;
- (b) ਨਾਮਜ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ 45 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ
- (c) ਇੱਕ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਹੈ।”

ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ 10 ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ 5, 6 ਅਤੇ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦ

ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇ। ਨੇ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰ - ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ। ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਡੀਜ਼ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ, ਪਿਛਲੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਅਵੇਧ ਸੀ।

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਤੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਥੋੜੀ ਹੋਰ ਚਰਚਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ/ਸਰਕੂਲਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਅੱਖੋਂ ਪਰੋਖੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿਯਮ 10 ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਭਾਵ 5 ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਮਲਾ ਵਿਭਾਗ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕੂਲਰ ਤੋਂ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਕੁਝ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ

ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, <ir-ਕੁਲਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P2 ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਦੇਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੱਦਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੰਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਧੀਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ 7 ਜੁਲਾਈ, 1993 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। 24 ਜੂਨ, 1993 ਦਾ ਸਰਕੂਲਰ ਅਨੁਸੂਚੀ P1. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ what ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ! ਜਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਤਰੀ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਾਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੰਮ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਜਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ, ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨਾਮਾਤਰ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਲਈ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ. ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਰਾਏ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਨਿਸਟਰੀਅਲ ਸਟਾਫ਼ ਜਾਂ ਨੌਕਰਸ਼ਾਹੀ (ਅਫਸਰਾਂ) ਜਾਂ ਸਿਆਸੀ ਆਕਾਵਾਂ/ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੀ ਰਿੱਟ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਸੰਯੁਕਤ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੋਸਟਿੰਗ ਆਰਡਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਖੰਭਾਂ 'ਤੇ ਚਿੱਕੜ ਸੁੱਟਣਾ ਬੇਕਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ , ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਿੰਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(14) 1994 ਦਾ Tn CWP ਨੰਬਰ 829, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਐੱਸ. ਪੂਨੀ, ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਭ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਆਈ.ਏ.ਐੱਸ.

ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਨੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰੋਕ ਲਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਨੇਕਰ ਪੀ. 8 ਤੋਂ ਪੀ. 10 ਤੱਕ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਨੀ ਵਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ 10 ਕਾਬਲ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਐਨਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ ਕਮ- ਪੀਟੈਂਟ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਨੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਅਪੀਲ) ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਕਾ ਕਾਡਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਟਿਕਾਉ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੂਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(15) ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਉੱਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਮੋਹੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਲਈ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ/ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਪ੍ਰਿਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ- ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

CWP ਨੰਬਰ 10862 of 1993 ਅਤੇ 390 of 1994 :

(16) ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਟੈਸਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀਆਂ ਨੰ: 3 ਤੋਂ 7 ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਘੋਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ 23 ਮਾਰਚ 1994 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1 (1993 ਦਾ 1062) ਦੀ ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਪੀ.ਐੱਲ.ਐੱਫ.ਸੀ. ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਵਧੇ ਸਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟੇ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

(1) 1991 (7) SLR 211.

ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਹਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਜਗਦੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਭਾਟੀਆ ਦੀਆਂ ਜਵਾਬ-ਸ਼ੀਟਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜਸਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀਆਂ ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਦਲਾਅ ਦੇਖੇ ਗਏ। ਨਾਨਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 5 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ 41 ਅੰਕ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ 1 ਅੰਕ ਤੋਂ ਇਸ ਨੂੰ 5 ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੀ ਸਕੋਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 7 ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 5 ਅੰਕ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ (ਪੰਜਾਬੀ ਸਵਾਲ) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 3 ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵ 1\$ ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 41 ਅੰਕ ਜਾਂ (ii) 7J ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 4| ਅੰਕ ਜਾਂ (iii) 7 ਅੰਕਾਂ ਤੋਂ ਬਦਲ ਕੇ 41 ਅੰਕ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉੱਤਰ ਪੱਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਮੀਦਵਾਰ 1 ਜਾਂ 1 ਜੇ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਭਾਵ 7 ਤੋਂ 7| ਤੱਕ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ 41 ਅੰਕਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਅੰਕ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਈ ਵੀ ਆਧਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰ-ਪੱਤਰਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(17) ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਣ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਜਾਂ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦਾ ਤੱਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਸਿਧਾਂਤ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੁਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਾਇਬ ਸੂਬੇਦਾਰ ਬਾਬੂ ਲਾਲ ਨਗੀਨਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਵੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਨੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਲਬਧ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਟੈਸਟ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਂਦਿਆਂ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ। ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਵਾਂ ਚੋਣ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕਲਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕ ਵਰਗ ਲਈ ਰਾਖਵੀਆਂ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਅਸਾਮੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ। ਸਾਬਕਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ

(2) 1992 (3) RSJ 1991.

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਵਿੱਚ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਿਆ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਸਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸੈਮੂਅਲ ਫਿਲਿਪ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (3) ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੋਸਟ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਮੈਡੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਰਿਸਰਚ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਫੈਕਲਟੀ ਦੇ 4 ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਰਾਜ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਕਮਲ ਕੁਮਾਰ ਗੁਵਤਾ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (5) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਗਠਿਤ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਾਰਟਲਿਸਟਿੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤੀਹਰੀ ਸੰਖਿਆ ਭਾਵ 6 ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਚੋਣ ਦਾ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਇਸ ਮਾਪਦੰਡ ਨੂੰ ਆਪਹੁਦਰੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੱਭੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ, ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਸਿਰਫ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਚੋਣ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਸਕੱਤਰ ਸਮੇਤ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਹੋਰ ਯੋਗ ਸੀ। ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਮਜ਼ਦ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

(3) 1992 (3) ਆਰਐਸਜੇ 222.

(4) 1993 (4) SLR 12.

(5) 1991 (1) RSJ 487.

(6) 1989 (2) R.S.J. 12.

ਉੱਚੇ ਸਭ ਤੋਂ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਹੈ।

(18) ਲਿਖਤੀ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਚ ਧੰਨ ਕੌਰ ਹੁੱਡਾ ਵਾਈ. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (6), ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰੀਕਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵ)। ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ. ਲਿਖਤੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ-ਏ-ਵਿਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਅਤੇ ਵੀਵਾ ਵਾਇਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੋ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1993 ਦੀ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 10062 ਅਤੇ 1994 ਦੀ 390 ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ।

1994 ਦਾ CWP 1463.

(19) ਦੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਅਤੇ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੁਰ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, — ਅਨੇਕਚਰ P.2, ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, — ਵੀਡੀਓ ਨੋਟ ਮਿਤੀ 17 ਨਵੰਬਰ, 1993; ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਵਿਭਾਗ ਗੈਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਾਲਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਮਜ਼ਦ - ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ 6 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 7 ਜੁਲਾਈ 1993 ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ 'ਸੀ' ਤੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੋ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਮਾਰ ਗਰਗ ਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੁਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ P.3 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਮੰਤਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਜੈਮੇਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਤੁਰ ਦਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ 10, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਮੰਤਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਨਾ ਤਾਂ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਦਲੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਕੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨੂੰ 2 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 4 ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਤਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਭਾਗ ਹਨ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਖੋਖਲਾਪਣ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੀ ਸਪੈਲਿੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਨ ਹਾਲਾਤ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮ 28 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਇ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਜੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਇਹ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋ ਦੀ ਬਜਾਏ ਚਾਰ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਯਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਨਿਯਮ ਇਸ

Narinder Pal Sharma and another v. State of Punjab md 174
others (A. L. Bahri, J.)

ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਰੇਕ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਣਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਖਾਤਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਪਦੰਡ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੱਕ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਨਾਮਜ਼ਦਗੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਮੰਤਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਮੰਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਨਾਮਜ਼ਦਗੀਆਂ ਜੋੜਨ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(20) 1993 ਦੇ 1993, 67 ਅਤੇ 210 ਅਤੇ 829 ਦੇ 1994 ਦੇ 3§1 ਉੱਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਕਰੀਜ਼ਨਾਂ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੋ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੋਗ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਸਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਲਈ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਾਰਵਾਈ 1993 ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੰ. 10062. 1994 ਦੀਆਂ 390 ਅਤੇ 1463 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

9397 HC—Govl. ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

(6) 1989 (2) R.S.J. 12.